

OVERBLIJVEN

Moet jij wel eens overblijven op school? Vast wel. Omdat er niemand thuis is om een boterham mee te eten tussen de middag. Of omdat het lekker gemakkelijk is. Wat eet jij bij het overblijven? Krijg je iets lekkers mee? Of moet het 'gezond' zijn? Twee verhalen over overblijven op school. Eentje uit Nederland en eentje uit Jamaica.

Thijs

Thijs hijst zijn tas achterop zijn fiets. Hij heeft niet veel zin om naar school te gaan. Een overhoring vandaag en nog overblijven bovendien. Bah. Echt zo'n maandag. Rotdag. Maar ja, het zal wel weer moeten. Mopperend rijdt Thijs naar school. Gaat het nog regenen ook. Dat zul je net zien. En alle stoplichten natuurlijk op rood. Zijn humeur wordt er bepaald niet beter van.

De hele morgen zit het Thijs tegen. Zijn vrienden zitten hem uit te lachen als hij een verkeerd antwoord geeft. De meester moet hem tot twee keer toe tot de orde roepen. En de overhoring was lastiger dan hij gedacht had. Hij wist haast niks.

Thijs zucht. Was het maar vast middag. In de ochtendpauze kijkt hij in zijn broodtrommeltje. Ook dat nog. Alleen brood met kaas. Alwéér kaas. Kan zijn moeder nou echt niks beters verzinnen? Nou, hier heeft hij dus absoluut geen zin in.

Hij propt zijn trommeltje weer in zijn tas en loopt naar buiten met zijn handen diep in zijn jaszakken. Dan voelt hij dat zijn vingers iets aanraken. Hé, er zit geld in zijn zak. Twee euro. Hoe komt hij daar nou aan?

O ja, van de boodschappen natuurlijk die hij gisteren voor zijn moeder moest halen. Twee euro. Vergeten terug te geven. Nu zijn die eurootjes mooi van hem. Wat zal hij daar eens van gaan kopen?

Thijs hoeft niet lang te denken. Een heel slim plannetje komt in hem op...

Als de bel gaat om twaalf uur grijpt hij zijn jas en zijn tas en loopt snel naar het overblijflokaal.

Daar zit de overblijfmoeder al te wachten. Thijs mompelt dat hij vandaag niet hoeft overblijven omdat hij bij een vriendje gaat eten. De overblijfmoeder vindt het best en wenst hem smakelijk eten. Nou, denkt Thijs, ik zal zeker lekker eten!

Hij pakt zijn fiets en rijdt snel weg. Niet naar zijn vriendje, maar naar de snackbar twee straten verderop. Hij parkeert zijn fiets tegen een hek vlakbij en gaat stoer de snackbar in.

"Zeg het maar", zegt het meisje achter de toonbank, "wat zal het zijn?"

Met een gezicht alsof het heel gewoon is wat hij doet, bestelt Thijs een frietje mayo. Toch kijkt hij wel even stiekem rond om te zien of er niet iemand is die hem kent. Nee, gelukkig niet.

Als zijn frietje voor hem staat, begint Thijs er heerlijk van te smikkelen. Dit smaakt stukken beter dan die smerige boterhammen met kaas, denkt hij. Wat een geweldig plan. Jammer dat er niet genoeg geld meer is voor een lekkere frikadel of kroket.

Hij is helemaal tevreden over zichzelf.

Het kleine stemmetje binnenin hem, dat zegt dat het niet goed is wat hij doet, legt hij gauw het zwijgen op.

Na zijn frietje rijdt Thijs fluitend terug naar school en gaat prinsheerlijk voetballen met de jongens.

In de goot bij de snackbar liggen drie volkoren boterhammen met kaas.

Joni

Ze is net wakker en ligt in haar bed een beetje te dommelen. Het is nog vroeg, maar ze hoort al mensen buiten. In haar dorp op Jamaica staan de meeste mensen vroeg op.

Echt slapen wil Joni niet meer. De nieuwe dag is immers begonnen. Wat zou ze ook al weer gaan doen vandaag? Wat voor dag is het eigenlijk? Joni denkt na. Dan verschijnt er een diepe rimpel in haar voorhoofd. Ja, ze weet het weer: het is maandag. Eigenlijk moet ze naar school. Dat zou ze ook maar wat graag doen. Ze zit al bijna in de hoogste klas en ze kan goed leren. Ze haalt goede cijfers en heeft een stel leuke schoolvriendinnen.

Maar ja, het kan niet meer. Het is afgelopen. Over en uit. Joni trekt het laken over haar hoofd. Ze heeft zin om te huilen. Gemeen is het, gemeen!

Vorige week was het gebeurd. Op school had de meester gezegd dat ze geld mee moest brengen. Geld voor de lunch op school. Joni had zich diep over haar bankje gebogen. Ze durfde niet op te kijken. De meester had het al eerder tegen haar gezegd. Toen had ze gezegd dat ze het thuis zou vragen. Dat ze het geld mee zou brengen. Maar terwijl ze het zei, wist ze dat het niet waar was... Dat het niet kon...

Bij Joni op school blijven bijna alle kinderen over. Want de meesten wonen te ver van school en kunnen tussen de middag niet heen en weer. Op school is er warm eten te koop: een lekkere, gezonde lunch van rijst met wat groente en een klein stukje vlees. Een paar moeders koken dat elke dag in supergrote pannen. Joni nam ook altijd geld mee om een lunch te kopen. Maar sinds vorige week niet meer. Want

er was bijna geen geld meer thuis. Haar vader was zijn baan kwijtgeraakt. Dus moesten ze heel zuinig aan doen. Er was geen geld meer voor de lunch op school.

Eerst had Joni tegen haar vriendinnen gezegd dat ze vergeten had geld mee te nemen. De volgende dag had ze gezegd dat ze geen trek had. Dat was natuurlijk niet zo. Het water liep haar in de mond bij het zien van de etende kinderen en het ruiken van de etensgeuren. De dag daarna had Joni alleen een banaan bij zich. Haar vriendinnen hadden haar argwanend aangekeken. Die begonnen natuurlijk al iets te vermoeden.

Maar het ergste was gekomen toen de meester het er in de volle klas over gehad had. Dat ze achter was met betalen en dat ze echt maandag het geld mee moest nemen. Joni had zich dood geschaamd en wilde wel door de grond zakken. Je kon toch niet in de klas vertellen dat er geen geld was thuis. Dat je niet kón betalen.

Daarom gaat Joni die maandag niet naar school en vertelt ze haar moeder dat ze zich niet zo lekker voelt. De dag daarna verzint ze een ander smoesje. En daarna weer een.

Haar moeder begrijpt wel waarom Joni ineens niet meer naar school wil, maar zij kan ook geen oplossing bedenken.

En jij? Kun jij bedenken hoe het verder gaat met Joni? Zou ze ooit weer terug kunnen naar school? Schrijf maar eens op hoe jij denkt dat het afloopt en stuur je verhaal naar info@twinkids.nl.

Je kunt de rest van het verhaal ook lezen op www.twinkids.nl onder FRINGO.

En zelfs jij kunt daarbij een rol spelen...

HUNEBEDDEN

